

„Прича о Таталији“, Весна Алексић Долазак бебе Наталије Таталије

Ово је књига "Прича о Таталији", али заправо је прича о њеном старијем брату. Таталија је била беба, а њен брат је био љубоморан на њу. Није му свидело то што се сви радују њеном доласку. Бојао се да њега више нико не воли. Осећао се тужно и љуто због тога. Желео је да врати време и заустави тај догађај. Бринуо је да ће остати без играчака и да ће морати да их дели са новом бебом.

Био је бесан и због тога што се његова небиситерка Цеца посебно радује доласку девојчице, јер је она била његов најбољи друг. Није разумео зашто она више воли девојчице и мисли да ће са њом моћи свашта да ради. Био је љут што се око ње сада врзма и та Таталија, његова сестра Наталија. Ишло му је на живце што су сви једва чекали долазак бебе. Стање је постало критично кад су куповали одећу за бебу и од њега тражили да учествује и помаже у бирању.

Једне ноћи пробудили су га да му саопште да је Наталија стигла. За прославу рођења бебе направили су тарту на којој је писало њено име, али он још увек није знао како да каже Наталија, а не Таталија. Док су се сви радовали, он је случајно умазао лакат у тарту. Бака га је подсетила да треба да се радује и он. Чинило му се да тата говори јапански језик, јер га није разумео. Тада је решио да и он прича својим "јапанским" језиком. Решио је да ћути.

Ћутао је и дана када је беба дошла из породилишта. Нико није знао шта он мисли и осећа. У мислима је чак сестру хтео да остави у џунгли, а онда је смислио да је поклони породици чудовишта да је они чувају уместо његове породице.

Након неколико дана беба је добила жутицу и спавала је три дана. Мама је била много забринута. Када су бебу и маму одвели у болницу, Цеца му је поклонила књигу, али њега то није занимало. Само је хтео СВОЈУ маму. Отишао је у мамину собу. Желео је да га она успава. Али пошто она није била ту, он је мирисао њен шал јер много мирисао на њу. Када је тата дошао у собу разговарали су и признао је да осећа да је он крив што је Таталија у болници. Тата му је рекао да није он ни за шта крив и да ће све бити у реду. Коначно је прихватио своју сестру и загрлио тату.

Књига ми се допала јер сам и ја скоро добио бату. Али за разлику од дечака нисам се тако понашао. Био сам срећан што ћу добити бату и драго ми је што је и дечак из приче схватио како је лепо бити старији брат. Научио сам да не треба одмах да се љутимо када нам се нешто не свиђа и да најбоље имати брата или сестру с којим или с којом ћеш одрастати.